

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 12877/2022
15.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у ванпарничном поступку по предлогу предлагача АА, ББ и ВВ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Александар Пухаловић, адвокат из ..., против противника предлагача Института за ратарство и повртарство Нови Сад, Институт од националног значаја за Републику Србију из Новог Сада, ради откупа станова, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 2251/22 од 16.03.2022. године, у седници одржаној 15.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 2251/22 од 16.03.2022. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Саду П1 712/21 од 17.01.2022. године, одбачен је предлог предлагача поднет 20.12.2021. године, а заведен под посл. бр. Р1 712/2021.

Решењем Вишег суда у Новом Саду Гж 2251/22 од 16.03.2022. године, одбијена је жалба предлагача и потврђено решење Основног суда у Новом Саду Р1 712/2021 од 17.01.2022. године.

Против правноснажног решења донетог у другом степену предлагачи су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији на основу члана 408., у вези члана 420.став 1.и 6. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11 ...18/20), у вези са члановима 27.став 1.и 30.став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија предлагача није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, предлагачи су преко пуномоћника – адвоката, поднели предлог ради доношења решења које замењује уговор о откупу станова. У предлогу је наведено да су предлагачи запослени код противника предлагача, да је противник предлагача појединачним конкретно наведеним решењима правном претходнику предлагача АА и предлагачима ББ и ВВ доделио на коришћење станове, које они од тада несметано користе. Предложено је да суд донесе решења која ће заменити уговоре о откупу тих станова и обавезати противника предлагача да предлагачима накнади трошкове поступка.

Полазећи од наведеног, а код чињенице да је предлог у име предлагача поднео пуномоћник-адвокат, правилно су нижестепени судови на основу сходне примене члана 192 став 2 ЗПП у вези члана 30 став 2 ЗВП, оценили да је предлог непотпун јер не садржи одређени захтев у погледу права предлагача на тражени откуп. Наиме, у погледу којих конкретно станова, које ознаке и идентификације за сваког предлагача појединачно је потребно донети решење које би заменило уговоре о откупу, па су правилно на основу члана 294 став 1 тачка 7 ЗПП-а, предлог предлагача одбацили.

Неосновано се ревизијом понављају жалбени наводи да предлог садржи све потребне чињенице на којима је заснован и доказе којима се те чињенице утврђују, изузев откупних цена станова у погледу које би се предлагачи изјаснили након вештачења. Ово из разлога што и по оцени овог суда предлог састављен од стране адвоката уопште не садржи конкретне податке у погледу ознаке структуре и идентификације станова за сваког предлагача појединачно, за које је потребно донети решење које ће заменити уговор о откупу, па су нижестепени судови правилно закључили да је непотпун.

На основу члана 414 став 1 у вези члана 420 став 6 ЗПП у вези члана 30 став 2 ЗВП-а Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**